

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobců:

a) A. A.

b) nezletilý R. K.

oba zastoupeni Mgr. Nikolou Runštukovou, advokátkou se sídlem
Bohuslava Martinů 1038/20, 500 02 Hradec Králové

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR

sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2025, č. j. OAM-1049/ZA-ZA11-ZA04-R2-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně a) a její nezletilý syn žalobce b) podali u krajského soudu žalobu proti shora specifikovanému rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (zákon o azylu), se žalobcům neuděluje. Krajský soud ve věci mezinárodní ochrany žalobců již jednou rozhodoval (sp. zn. 43 Az 8/2023), kdy rozhodnutí žalovaného zrušil, věc mu vrátil k dalšímu řízení

a zavázal podrobnějším zkoumáním otázky pronásledování jezídských konvertitů v zemi původu a možnosti domoci se ochrany ze strany státních orgánů.

II. Žaloba

2. Žalobci navrhovali zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Předně namítali nesprávnou aplikaci § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobkyně a) tvrdila, že je praktikující křesťankou, která v Arménii čelila diskriminaci a pronásledování ze strany příslušníků jezidské komunity. Útoky spočívaly ve slovním i fyzickém napadání. Ohrožen byl rovněž její syn, žalobce b), který byl také vystaven nátlaku směřujícímu ke změně víry. V místě bydliště žalobců byly narušovány křesťanské bohoslužby a věřící byli zastrašovani. Žalobkyně a) byla několikrát napadena kvůli své víře, a místní úřady její stížnosti ignorovaly. Žalovaný obtíže žalobců bagatelizoval a nepřihlédl k tomu, že i dostupné zprávy lidskoprávních organizací potvrzují, že menšinové křesťané v Arménii často čelí diskriminaci a násilí. Žalovaný tak nevyhověl závazným pokynům Krajského soudu v Hradci Králové, které vyslovil v předchozím zrušujícím rozsudku. Žalovaný se nezabýval tím, zda právo žalobkyně obracet se na arménské bezpečnostní složky je reálně uplatnitelné. Žalobkyně dále namítala, že žalovaný nesprávně posoudil otázku udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, přestože žalobkyně prokázala, že jí v případě návratu do Arménie hrozí násilí a útoky, nátlak a vyloučení ze společnosti, vše kvůli jejímu náboženskému přesvědčení. Žalovaný nepřihlédl k důkazům, které žalobkyně předložila. Žalovaný nesprávně vyšel z obecných informací o Arménii, aniž posoudil specifickou situaci křesťanských menšin.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Setrval na správnosti napadeného rozhodnutí. V odůvodnění se žalovaný dále věnoval otázce možnosti pronásledování jezídských konvertitů ze strany Jezídů a dospěl k závěru, že neexistuje přiměřená pravděpodobnost, že by k takovému pronásledování v Arménii obecně docházelo. Odkázal na příslušnou zprávu Odboru azylové a migrační politiky (OAMP) se závěrem, že ač je náboženská konverze vnímána mezi Jezídy negativně, ani OAMP, ani Ministerstvo zahraničních věcí nenašly informace o nábožensky motivovaných útocích soukromých osob (Jezídů) na jezidské konvertity. Konverze Jezídů ke křesťanství je v Arménii obvyklým jevem. Je evidentní, že tyto konverze nevyvolávají v jezidské společnosti takové odmítavé reakce, o kterých hovoří žalobkyně, a nelze oprávněně tvrdit, že by jezídští konvertité byli v Arménii vystaveni jednání, které by naplňovalo pojem pronásledování ve smyslu zákona o azylu.

IV. Doplnění žaloby

4. V doplnění žaloby ze dne 20. 5. 2025 žalobci prostřednictvím ustanovené zástupkyně poukázali na to, že žalovaný se nevypořádal s informacemi ve správním spise, které přímo podporují tvrzení žalobců o možném pronásledování ze strany členů jezidské komunity. Arménský stát je nedostatečně efektivní při řešení problémů jednotlivců. Je dokumentováno, že problémy konkrétních příslušníků jezidské komunity existují a jsou důsledkem nedostatečně efektivního fungování arménskému státu, příp. tradic a situace uvnitř jezidské komunity. Nejedná se sice o systematické pronásledování, ale o jednotlivé případy diskriminace, verbální či společenské útoky a znevýhodnění v některých oblastech. Arménie je obecně nepříliš tolerantní k dalším etnickým skupinám. Žalobci

v této souvislosti odkazovali na dostupné zprávy lidskoprávních organizací. Žalobkyně a) byla v minulosti ze strany Jezídů fyzicky napadena, obrátila se na policii, která jí však ochranu neposkytla. Z podkladů ve správním spise plyne, že arménská policie není příliš efektivní v potírání zločinů z nenávisti.

V. Jednání

5. Soud věc projednal dne 19. 6. 2025. Žalobci, ač řádně předvoláni, se k jednání nedostavili, soud proto v souladu s § 49 odst. 3 s. ř. s. jednal v jejich nepřítomnosti. Přítomná zástupkyně žalobců odkázala na žalobu a přednesla podstatné body žalobní argumentace. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na předchozí písemné vyjádření.
6. Krajský soud provedl žalobci navržené důkazy – články „2024 Tip Report Country Narrative – Armenia“ (<https://am.usembassy.gov/tip-country-report/>), „Current Situation in Artsakh; Destruction and Disappearance of Armenian Cultural and Religious Heritage; Christian Armenians Are Being Illegally Held in Azerbaijan Prisons; Report on Artsakh Post-September, 2023; The Threatened Armenian Religious Heritage of Artsakh; Religions Persecution and Ongoing Ethnic Cleansing in Artsakh 2023; 120 000 Christians Including 30 000 Children are Under Siege“ (<http://armeniabar.org/2025/05/24/summary-fact-sheet-on-artsakh/>) a „2022 International Religious Freedom Report – Armenia“ (<https://am.usembassy.gov/2022-international-religious-freedom-report-armenia/>). Články byly v anglickém jazyce. S ohledem na skutečnost, že se jedná o důkazy podpůrné, sloužící spíše pro dokreslení situace v zemi původu, nikoli zásadní důkazy, které by se týkaly přímo žalobců, opatřil soud pouze jejich strojový překlad, jehož podstatný obsah sdělil; proti tomuto způsobu provedení důkazu strany k výslovnému dotazu soudu nevznesly námitky. Jiné důkazy strany nenavrhovaly.
7. Závěrem strany setrvaly na svých dříve vznesených návrzích.

VI. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
9. Žaloba není důvodná.
10. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobkyně a) jménem svým a jménem svého nezletilého syna žalobce b) podala dne 28. 11. 2022 žádost o poskytnutí mezinárodní ochrany v České republice. Dne 2. 12. 2022 žalobkyně a) poskytla údaje k podané žádosti a stejného dne s ní byl proveden i pohovor. Uvedla, že jejich rodina žila v Arménii na vesnici a zabývali se zemědělstvím. Začali mít ale náboženské problémy, proto se rozhodli odjet do Německa, kde požádali o azyl. Když dostali negativní rozhodnutí, odjeli do České republiky. Po neúspěchu v České republice se vrátili do Německa, odkud ale byli nuceni v říjnu 2018 odletět zpět do Arménie. Tam žadatelka zůstala se svým synem až do opětovného odjezdu do České republiky. K náboženským potížím, které je donutily v roce 2016 odjet z Arménie, uvedla, že v roce 2015 konvertovali ke křesťanství a od té doby byli slovně napadáni, pronásledováni a bití. Byli nuceni k tomu, aby zrušili svou konverzi ke křesťanství. Osobně lidi, kteří je takto obtěžovali, žadatelka neznala, byli to ale Jezídové. Tito lidé k nim chodili asi jednou za měsíc. Křičeli na ně, že nemají právo opustit jezidské náboženství, vyhrožovali jim odebráním dětí, a tím, že její manžel přijde o život. Uvedené věci se děly ve vesnici Ghukasavan, kde žadatelka s rodinou žila. Přestěhovat se nebylo možné, neboť Arménie je malá země a jejich problémy by neustaly. Rodina se jednou kvůli potížím obrátila na policii, bylo to v březnu 2016 ve městě Masis. Bylo jim ale řečeno, že jde o náboženskou záležitost, kterou musejí vyřídit sami. Asi týden poté se musela

žalobkyně a) z důvodu dalšího napadení dostavit do nemocnice. Dostala totiž ránu do hlavy. Událost byla ohlášena na polici, opět jim ale bylo řečeno, že si to musejí vyřešit sami. Na postup policie si nestěžovala, neví, zda to mohla učinit. Jelikož žili stále ve strachu, rozhodli se nakonec Arménii opustit, při vycestování žádné potíže neměli. Na dotaz správního orgánu, proč nyní do ČR přicestovala jen s jedním synem, proč se jejich rodina rozdělila, sdělila, že v roce 2018 se do Arménie vrátila celá rodina. Jezídové se ale o jejich návratu dozvěděli. Proto se manžel se starším synem rozhodli odjet. Žalobkyně a) o nich nejdříve nevěděla, po nějaké době se ozvali, že jsou v České republice, kde žádají o azyl. Sama neví, proč ji manžel s druhým synem nevzal s sebou. Život v Arménii byl pro ni v období let 2018–2022 těžký. Nejdříve žila se synem na vesnici, kde ale za nimi začali opět chodit neznámí lidé a vyhrožovali jim. Ptali se, kde je manžel a starší syn, vulgárně jim nadávali. Proto žila střídavě na vesnici a v Jerevanu u známé. V Jerevanu jim nikdo osobně nevyhrožoval, výhrůžky dle ní probíhaly telefonicky. O pomoc se nikam neobracela, protože když se o pomoc obraceli dříve, žádná jim nebyla poskytnuta. Dále byla dotázána na současné místo pobytu jejího manžela. Uvedla, že naposledy s ním mluvila srpnu, neví, kde se nachází. Se starším synem v kontaktu je. Vycestovat z Arménie jí pomohla známá, u které žila v Jerevanu. Neví, co vše musela zařídit, nezjišťovala to. Při samotném opuštění země žadatelka žádné potíže neměla. Od odjezdu z Arménie už žádný kontakt s lidmi, kteří ji vyhrožovali, nemá, po odjezdu se jí už nikdo neozval. Proč výhrůžné telefonáty přestaly, si neumí vysvětlit. Následně byla žadatelka dotazována na své náboženské vyznání. Uvedla, že před konverzí ke křesťanství jezidskou víru nijak nepraktikovala. Pokud jde o křesťanství, modlí se k Bohu, a když byla v Jerevanu, chodila se známou do kostela. Kostel dříve navštěvovala i v jejich vesnici Ghukasavan. Popřela, že by v Arménii měla jiné než popsané problémy. V případě návratu se obává jejich opakování. V České republice by chtěla v klidu žít, nehrozí jí zde žádné vyhrožování.

11. Správní orgán si vyžádal několik tematických zpráv o zemi původu. Konkrétně při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobců vycházel z Informace OAMP „Arménie, situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti“ ze dne 17. 5. 2023, Informace OAMP „Arménie, bezpečnostní a politická situace v zemi“, březen 2023, Informace OAMP „Arménie, Jezídové, Demografie, socio-ekonomická situace, přístup státu a postavení ve společnosti“, ze dne 18. 5. 2023, Informace OAMP „Arménie, policie“ z 31. 5. 2023, Informace OAMP „Arménie, situace navrátilců“ z 25. 5. 2023. Veškeré uvedené informace jsou součástí předloženého správního spisu.
12. Rozhodnutím ze dne 17. 10. 2023 žalovaný rozhodl tak, že se žalobcům mezinárodní ochrana v žádné z jejich forem neuděluje.
13. Rozsudkem ze dne 14. 3. 2024, č. j. 43 Az 8/2023-56, krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Zavázal žalovaného, aby v dalším řízení zaměřil svou pozornost na zjištění, zda je skutečně pravdivé tvrzení, že jezidská komunita v Arménii pronásleduje své bývalé členy a zda je tato její případná činnost efektivně potírána. Dosud shromážděné zprávy o zemi původu obraz o možném pronásledování žalobců (ani obecně jezidských konvertitů) neposkytovaly a nepředstavovaly tak dostatečný podklad pro závěr, zda žalobcům v zemi původu hrozí pronásledování z důvodu náboženství. Žalovaný v původním řízení také nezohlednil tvrzení žalobkyně, že se opakovaně bezúspěšně pokoušela dovolat vnitrostátní ochrany u místní policie.
14. Podle § 2 odst. 4 zákona o azylu se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání,

která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.

15. Podle § 2 odst. 5 zákona o azylu se ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmou rozumí zejména přiměřené kroky příslušných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo způsobení vážné újmy zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo vážnou újmu, za předpokladu, že je taková ochrana účinná, není pouze přechodná a cizinec k ní má přístup.
16. Podle § 2 odst. 6 věty druhé zákona o azylu se původcem pronásledování nebo vážné újmy rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmou.
17. Podle § 12 písm. b) zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
18. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
19. Žalobci v projednávané věci namítali nesprávnou aplikaci § 12 písm. b) a § 14a zákona o azylu; v této souvislosti tvrdili, že žalovaný nevyhověl závazným pokynům krajského soudu, které vyslovil v předchozím zrušujícím rozsudku.
20. Krajský soud ze správního spisu dále zjistil, že žalovaný v pokračujícím řízení po zrušení prvního rozhodnutí ve věci doplnil správní spis o další podklady – zprávy MVČR, OAMP –, z nichž vyplynuly pro věc podstatné skutečnosti.
21. Ze zprávy „Arménie. Situace jezidské komunity“ ze dne 7. 6. 2023 (zpráva vychází z rešerší Velvyslanectví České republiky v Jerevanu (ZÚ Jerevan), ze zpráv delegací zemí EU a z informací od místních neziskových organizací) vyplynulo, že v Arménii existuje reálná možnost obrátit se v případě poškození způsobeného trestnou činností a ohrožení ze strany soukromých osob na policii, případně na soudní orgány. Tuto možnost mají a mohou plně využít i příslušníci jezidské komunity. Ze zprávy dále vyplynulo, že jezidská komunita většinou zaujímá k odchodu z komunity (v souvislosti s vnitřním přesídlením) negativní postoj, avšak nejsou známy žádné případy násilí nebo útoků proti Jezidům, kteří se přestěhovali v rámci Arménie.
22. Z aktualizované zprávy ze dne 4. 6. 2024 vyplynulo, že odpovědi z června 2023 zůstávají nezměněné. Za účelem případné aktualizace se vedoucí ZÚ Jerevan sešel s hlavním představitelem jezidské komunity v Arménii Khdrem Hadžojanem, předsedou Jezidi

- National Congress. Ten konstatoval absenci politické či jiné systémové diskriminace vůči Jezídům ze strany arménského státu. Obecně platí, že etnická příslušnost nemá vliv na dodržování principů právního státu. Pokud se příslušníci jezidské komunity setkávají s překážkami, nejde o systémový problém, ale spíše o záležitost nedostatečné efektivity fungování arménského státu, případně vlastních tradic a situace uvnitř jezidské komunity.
23. Ze zprávy „Arménie. Situace policie. Související ochranné, kontrolní a opravné mechanismy“ ze dne 3. 6. 2024 vyplynulo, že v Arménii existuje reálná možnost obrátit se na policii, případně na soudní orgány. Problémem je nízká efektivita práce, přehlcenost systému a s tím související občasná snaha vyšetřovatelů případy „smést se stolu“. V Arménii existuje příslušný zákonný rámec ochrany obyvatel proti porušování jejich práv, fungují opravné prostředky. Právní řád počítá s právem na spravedlivý a veřejný proces. Soudní moc přesto toto právo někdy vymáhá spíše selektivně. Arménská justice pracuje neefektivně, je přehlcená. V případě stížnosti na nečinnost policie se lze obrátit na Oddělení vnitřní bezpečnosti arménské policie. Lze se také obrátit přímo na soud nebo na úřad veřejného ochránce práv. Statistiky efektivity nejsou dostupné.
24. Zpráva „Arménie. Aktuální otázky týkající se Jezídů“ ze dne 6. 9. 2023 nepodává žádné informace týkající se jezidských konvertitů.
25. Ze zprávy „Arménie. Hodnocení Arménie jako bezpečné země původu“ ze dne 3. 10. 2023 vyplývá závěr, že Arménie splňuje základní demokratické principy v souladu s kritérii pro hodnocení bezpečné země původu a může být zařazena na seznam těchto zemí.
26. S právě uvedenými podklady pro vydání rozhodnutí se žalobci seznámili dne 13. 8. 2024. Nenavrhli žádné doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí.
27. Součástí spisu je dále zpráva „Arménie. Hodnocení Arménie jako bezpečné země původu“ ze dne 4. 9. 2024. Závěr o hodnocení Arménie jako bezpečné země původu zůstal nezměněn.
28. Ze zprávy „Arménie. Situace jezidské komunity“ ze dne 18. 11. 2024, která vychází z informací ZÚ Jerevan, vyplynulo, že k pronásledování jezidských konvertitů ze strany komunity nedochází (podrobněji viz dále).
29. S právě uvedenými podklady byli žalobci seznámeni dne 18. 12. 2024. Nenavrhli žádné doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí.
30. Žalovaný následně vydal napadené rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany žalobcům v žádné z jejich forem.
31. Krajský soud konstatuje, že žalovaný v dalším řízení dostal jeho závazným pokynům a zajistil důvěryhodné, vyvážené, ověřené, transparentní a aktuální zprávy o zemi původu, které se týkají otázek, které jsou v projednávané věci důležité pro posouzení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS). Žalovaný zajistil dostatečné podklady pro zjištění situace jezidských konvertitů v Arménii, a to bez ohledu na to, zda podporují verzi žalobců, nebo ji vyvracejí. Žalovaný zajistil zprávy, které se týkaly zejména situace jezidské menšiny v zemi původu žalobců. Opatřil stejně tak i zprávy o možnosti občanů Arménie – včetně Jezídů – obracet se na bezpečnostní složky, jakož i zprávy o možnosti využití kontrolních mechanismů v případě jejich nečinnosti nebo nezákonného postupu.

32. Krajský soud se ztotožňuje s tím, jak žalovaný věc mezinárodní ochrany žalobců opětovně meritorně posoudil ve světle doplněných podkladů. Doplněné podklady vyvracejí tvrzení žalobců o hrozbě pronásledování z náboženských důvodů. Jakkoli obecně formulované informace samozřejmě z logiky věci nevylučují, že žalobkyně mohla být účastna incidentů, které v řízení popisovala, ve světle zpráv o zemi původu se jeví, že šlo o incidenty ojedinělé. Pronásledování jezídských konvertitů v Arménii – slovy ZÚ Jerevan (zpráva „Arménie. Situace jezídské komunity“ ze dne 18. 11. 2024) – není opřeno o fakta a neodpovídá realitě v Arménii. Pokud by k němu docházelo, nepochybně by mu byla věnována značná pozornost místních médií, ochránců lidských práv i neziskových organizací, podobně, jako je tomu např. v případech transgenderových osob, které v Arménii čelí četným výhrůžkám i fyzickému pronásledování. ZÚ Jerevan není znám žádný případ pronásledování, napadení či dokonce zabití jezídského konvertity. Obecně případná konverze etnického Jezída k jinému náboženství není důvodem, proč by měl mít takový člověk strach o svůj život, zdraví nebo o svá práva.
33. I kdyby žalobkyně čelila popsaným ojedinělým incidentům v souvislosti se svou konverzí ke křesťanství, měla by možnost obrátit se na policii nebo soud; tato možnost je podle shromážděných zpráv všem občanům – Jezídům nevyjímaje – dostupná. Byť se policie i justice potýkají se systémovými nedostatky a neefektivitou, existuje v případě nečinnosti či nezákonnosti postupu možnost využít kontrolních mechanismů. I v případě, že se žalobkyně – jak tvrdí – pomoci u policie nedomohla, měla možnost obrátit se na Oddělení vnitřní bezpečnosti, případně na prokuraturu, eventuálně na veřejného ochránce práv.
34. Neprokázalo se tedy, že by stát původu nebyl schopen nebo ochoten odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu (srov. § 2 odst. 6 věta druhá zákona o azylu). Žalovaný tedy správně shledal nenaplnění důvodů pro udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu podle § 12 zákona o azylu.
35. Krajský soud se ztotožňuje i se závěrem žalovaného o neudělení dalších forem mezinárodní ochrany. Pokud jde o národní humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu, pak ani krajský soud ve shodě s žalovaným neshledal žádný důvod hodný zvláštního zřetele pro jeho udělení.
36. Pokud jde o doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu, pak ani krajský soud nedospěl k závěru, že by žalobcům hrozila vážná újma v podobě uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, vážného ohrožení života žalobců nebo jejich lidské důstojnosti v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Nevyšly najevo ani skutečnosti odůvodňující závěr, že by vycestování žalobců bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Mimo to bylo prokázáno, že žalobci mají reálnou možnost využít ochrany státu původu.
37. Pro udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu, resp. doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny (§ 13, resp. § 14b zákona o azylu), pak žádné relevantní skutečnosti pro tyto formy mezinárodní ochrany žalobci netvrdili.
38. Závěry o nenaplnění důvodů pro udělení mezinárodní ochrany nevyvrátilo ani dokazování provedené před soudem. Článek „2024 Tip Report Country Narrative – Armenia“ pojednává o problematice obchodování s lidmi a nijak se nedotýká situace žalobců. Článek „Current Situation in Artsakh (...)“ se týká ničení a mizení arménského kulturního a náboženského dědictví v lokalitě Náhorního Karabachu; žalobkyně však žila v Arménii ve vesnici Ghukasavan jihozápadně od Jerevanu a následně v samotném Jerevanu. Opět tedy

není zřejmé, jak by se situace v Náhorním Karabachu měla dotýkat žalobců. Shrnutí článku „2022 International Religious Freedom Report – Armenia“ hovoří o náboženské svobodě v Arménii, která je chráněna zákonem, pojednává o soudních procesech s právníkem Edwardem Manasyanem (který měl mít náboženský podtext; byl však v prvním stupni zproštěn obžaloby) a s jezidským aktivistou Sašikem Sultanjanem (o tomto procesu se hovoří i ve zprávách o zemi původu, které jsou součástí správního spisu; Sultanjan emigroval a je na něj vydán zatykač). Většina náboženských skupin, včetně evangelických křesťanských skupin, hlásila, že postoje veřejnosti k nim byly obecně pozitivní. Ani tento článek důvodnost obav žalobců z pronásledování neprokazuje.

39. Jiné důkazy žalobci k provedení nenavrhli, a to ani ve správním řízení; není tedy zřejmé, k čemu směřuje žalobní námitka, že žalovaný nepřihlédl k žalobkyní předloženým důkazům. Krajský soud dále konstatuje, že byť obecně ze zpráv o zemi původu vyplývají možné problémy členů jezidské komunity, tyto nedosahují intenzity azylově relevantního pronásledování; mimo to žalobci vystavěli svůj azylový příběh nikoli na tom, že by měli být pronásledováni majoritní společností pro svou příslušnost k jezidskému etniku, nýbrž na tom, že jsou údajně pronásledováni jezidskou komunitou pro svou konverzi ke křesťanství. K námitkám ohledně nesprávného posouzení možnosti obrátit se na policii krajský soud odkazuje na výše uvedené závěry; žalovaný se s touto otázkou vypořádal odkazem na konkrétně zmíněné zprávy (srov. odůvodnění napadeného rozhodnutí, str. 7, druhý odstavec).
40. Pro úplnost krajský soud dodává, že Arménie je na seznamu bezpečných zemí původu. I v takovém případě ale platí, že žadatel o udělení mezinárodní ochrany, který pochází z bezpečné země původu, může zejména při pohovoru prokázat, že v jeho konkrétním případě zemi původu za bezpečnou považovat nelze (srov. bod 42 preambule Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany). Žalobcům v projednávané věci se však domněnku bezpečnosti země původu vyvrátit nepodařilo.

VII. Závěr a náklady řízení

41. V dalším řízení se žalovaný v dostatečné míře věnoval otázce hrozby pronásledování žalobců a možnosti ochrany ze strany státních orgánů. Na základě důvěryhodných, vyvážených, transparentních a aktuálních podkladů dospěl k závěru, že žalobcům jakožto jezidským konvertitům v zemi původu pronásledování nehrozí a kromě toho mají možnost se reálně domoci ochrany ze strany státních orgánů. Krajský soud tedy neshledal žalobu důvodnou, proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, a žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.
43. O odměně ustanoveného zástupce rozhodne soud samostatným usnesením.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 19. června 2025

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
samosoudce